

INFORME sobre el sector tèxtil al mercat italià

INFORMACIÓ GENERAL DE PAÍS

Nom oficial	República italiana	
Capital	Roma	
Població	59 M hab	
Moneda	Euro	
Idiomes	Italià (oficial); idiomes regionals: alemany (Sud Tirol), català (Alguer), occità, sard, sicilià i dialectes locals.	

Dades Macroeconòmiques:

D'acord amb els darrers informes d'ACCIÓ de 2021, el PIB d'Itàlia s'estima en uns 2.734.428 M\$, dividit percentualment en els diferents sectors: serveis 73,9%, el sector industrial 23,9% i finalment el sector agrícola en un 2,1%. Pel que fa al PIB, això el situa com a tercera potència a Europa, només per sota d'Alemanya i França. Per altra banda, i pel que fa al seu PIB per càpita, aquest ha estat valorat en 46.161,4\$.

Actualment el país està afectat també per la inflació. Si bé l'any 2021 la inflació total va ser d'un 0,7%, enguany, degut a afectacions causades per la guerra a Ucraïna o bé la crisi en la cadena de subministraments fa que l'agència TRADING ECONOMICS, hagi previst que tanqui l'any amb una inflació total d'un 12,6%.

Sectors forts:

Els principals sectors per volum de negoci a Itàlia per aquest darrer 2021 segons els darrers informes d'ACCIÓ, han estat en primer lloc les Infraestructures i Comunicació, en segon lloc el turisme i oci, pràcticament empatats, però en tercer lloc la logística de mercaderies, en quart lloc la transformació de metalls i altres materials, i en cinquè lloc la salut i serveis sanitaris, pràcticament empatats amb l'alimentació. Altres sectors també forts pel que fa al volum de negocis han estat l'automoció (amb marques molt conegudes internacionalment), l'educació i formació així com les TIC i digitalització a la indústria.

Sectors com la Indústria farmacèutica destaquen per haver tingut un creixement de 4,74% durant el període 2017-2021, i s'espera que creixi fins a un 3,47% per al període 2022-2026. Per altra banda, el sector dels serveis relacionats amb la mobilitat, ha crescut un 2,96% per al primer període 2017-2021 i s'espera que creixi fins a un 5,63% per al període 2022-2026.

Per altra banda, els sectors que més han crescut quant a volum d'importacions en el període 2017-2021 han estat: el turisme i l'oci en un 11,88%, la gestió de residus 11,79%, les matèries primeres en un 10,97%, els serveis relacionats amb l'hàbitat en un 9,41%, la transformació del metall i altres materials en un 7,99%, i la biotecnologia en un 7,63%. També destaquen la indústria farmacèutica, la mobilitat lleugera, l'electrònica i la química i els plàstics.

Unions duaneres:

Itàlia és membre de les **Nacions Unides**. És membre ordinari i Originari del **Consell d'Europa** (aquells que van ratificar l'Estatut del CdE el 1949 (Bèlgica, Dinamarca, França, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, Països Baixos, Noruega, Suècia, Regne Unit) i els convidats) i és membre fundador, originari de **l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN)** (aquells que van signar el Tractat de Washington el 4 d'abril de 1949) que són Bèlgica, Canadà, Dinamarca, EUA, França, Gran Bretanya, Islàndia, Itàlia, Luxemburg, Noruega, Països Baixos i Portugal. També és membre de la **Agència Europea de Defensa (AED)**.

Itàlia també pertany a la **Unió Europea**, a la qual s'hi va unir, arran de la iniciativa francesa d'unir-se econòmicament amb Alemanya per tal de fer impossible una futura guerra. En aquesta primera adhesió, s'hi va unir Itàlia i Països Baixos, Bèlgica i Luxemburg; els quals van signar a París, el 18 d'abril de 1951, el Tractat constitutiu de la **Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer (CECA)**, que va entrar en vigor el 23 de juliol de 1952. Amb la signatura a Roma, el 25 de març de 1957, del **Tractat constitutiu de la Comunitat Econòmica Europea (CEE)** i del **Tractat constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (CEEA o Euratom)**.

També és membre de l'**Eurozona**, i per tant fa servir l'euro com a moneda. Forma part de l'**Acord de Schengen**, de 14 de juny de 1985, i el Conveni de Schengen, de 19 de juny de 1990, signats tots dos per Alemanya, França, Bèlgica, Països Baixos i Luxemburg) que va instaurar un règim de lliure circulació de persones a l'Europa comunitària que comporta la supressió dels controls a les fronteres interiors dels Estats Part i el trasllat d'aquests als llocs fronterers exteriors de l'espai comú (o "espai Schengen"). En aquest sentit, Itàlia es trobava entre aquells països que es van sumar posteriorment als primers signataris. Itàlia s'hi va sumar el 1990, abans que Espanya i Portugal que va ser el següent any.

És Estat Membre del **Banc Central Europeu**, així com també participa en el **Banc Europeu de Reconstrucció i Desenvolupament** creat el 1991 amb seu a Londres i amb finalitat de recolzar els països de l'Europa de l'Est en la seva transició cap a economies de mercat. També pertany als **G7** i **G8**, així com el **FMI**.

És part de **l'Organització Internacional del Treball**, i en concret del seu Consell d'Administració (òrgan executiu, compost per 56 membres titulars, 28 dels quals representen els Governos, 19 els ocupadors i 19 els treballadors). 10 està reservats als països de més importància industrial (Itàlia inclosa).

És Estat Membre de la **Unió per la Mediterrània**, iniciativa que si bé en un origen només contemplava la participació d'estats amb mar, situats al Mediterrani (entre ells els principals valedors del **Procés de Barcelona** que van ser Itàlia i Espanya), actualment inclou també altres Estats Membres que s'hi ha unit.

Factors culturals:

Itàlia és un país molt divers, i culturalment molt ric. Actualment, molts dels factors culturals i tradicions del nostre país, provenen en origen d'Itàlia. També alguns dels pilars de la nostra societat, tenen origen a Itàlia, en concret a Roma; com és el cas del Dret Civil (que es basa en el Dret Romà), o més tardà el Dret mercantil, el qual prové del segle X i XI durant la Baixa Edat Mitjana al Nord d'Itàlia, on existia una fusió de dret romà i dret germànic que no satisfia les exigències dels mercaders, i això va comportar una reformulació creant regles específiques pel comerç.

No obstant això, Itàlia com a Estat, és un país relativament nou. El seu procés d'unificació data de 1848, i ha estat la conseqüència d'una barreja de cultures, civilitzacions i potències que hi ha regnat.

Si bé durant un llarg període de la història, l'Imperi Austríac havia mantingut la seva hegemonia sobre la península itàlica, sorgeixen tota una sèrie de moviments nacionalistes d'unificació italiana amb origen a Piemont-Sardenya tot i que amb l'oposició del Papat, que entenia que la unitat italiana liquidaria els Estats Pontificis; la presència del cos expedicionari francès a Roma; i l'oposició d'Àustria.

Al juliol de 1858 Napoleó III i Víctor Manuel II van acordar substituir la influència austríaca per la francesa a Itàlia, creant una Confederació Italiana presidida pel Papa, formada per quatre grans estats: un Regne de l'Alta Itàlia, la Toscana, els Estats Pontificis, i les Dues Sicílies. A canvi, França rebria Savoia i Niça. D'aquí va sorgir el Tractat de Zuric de novembre de 1859, que Piemont no va tenir més remei que acceptar. Per aquest tractat, Àustria va lliurar Llobardia a França, qui ho va lliurar a Piemont-Sardenya; els ducs de Toscana, Mòdena i Parma van ser reposats als seus trons; es va restablir la integritat territorial dels Estats Pontificis; i es va establir una Confederació Italiana amb participació d'Àustria, que retenia el Vènet.

Giuseppe Garibaldi va liderar l'expedició dels mil" o dels "camises roges" que va partir de Gènova en suport de la revolta nacionalista que havia esclatat a Sicília. Després de controlar Sicília (maig-juny de 1860) i Nàpols (setembre de 1860), les forces de Garibaldi van confluïr amb les de Piemont que havia avançat cap al sud pels territoris pontificis de Les Marques i Umbria (batalla de Castelfidardo). L'octubre del 1860 Nàpols i Sicília van votar en plebiscit la seva incorporació a Piemont-Sardenya. La unitat del país, fins i tot incompleta, es va oficialitzar amb la creació del Regne d'Itàlia el març de 1861 sota la dinastia dels Savoia i amb capital a Torí, capital que el 1865 passaria a Florència, i el 1870 a Roma.

Estabilitat i organització política:

Itàlia es configura com un sistema unitari i centralitzat d'Estat (seguint el model francès), malgrat l'existència de certa descentralització. En aquest sentit, distingeix entre cinc regions especials (Sardenya, Sicília, Val d'Aosta, Friuli-Veneza Giulia i Trentino-Alto Adige) i quinze regions ordinàries.

Per tant, es tracta d'un Estat unitari però amb un grau de descentralització important. En aquest model, l'autoritat última es troba al govern central però s'hi incorporen unitats de govern subnacionals que estan protegides i reconegudes constitucionalment i que tenen una (creixent) autonomia funcional. Al rang comprès entre els extrems d'Estat Unitari i estat Federal, Itàlia ocupa una posició intermèdia, una situació intermèdia que no es pot qualificar de federal, sinó la pròpia d'un sistema unitari però descentralitzat.

El poder executiu està a càrrec del Govern, format per tres òrgans: el President del Consell de Ministres, que és el cap de Govern, informalment anomenat "**primer ministre**", avui en dia Giorgia Melloni (de l'ultradretà Germans d'Italìa), els Ministres i el Consell dels Ministres. El poder legislatiu està a càrrec del Parlament, que té una estructura bicameral, estant format per la Cambra dels Diputats i el Senat de la República. El poder judicial és independent de l'executiu i el legislatiu. El **president de la República** és el cap d'estat i representa la unitat nacional. Posició actualment ostentada per Sergio Mattarella, provinent del Partit Democràtic (de centre esquerra).

L'actual ministre d'afers exteriors és Antonio Tajani provinent del partit Forza Italia de Berlusconi, després d'haver estat portaveu del govern d'aquest. Ha estat vicepresident de la Comissió Europea i comissari europeu de Transports entre 2008 i 2010. Entre 2014 i 2017 va ser vicepresident del Parlament Europeu, sent el seu president des del 17 de gener de 2010.

Sector tèxtil a Itàlia i sectors que presenten oportunitats:

Itàlia és un dels països més pioners pel que fa el sector tèxtil i de la moda en general. D'acord amb l'informe "*The Italian Textile Industry*" publicat per *ITMA Services*, el sector tèxtil és un sector clau a Itàlia. Per la seva banda, l'ITMA, és l'encarregada d'organitzar l'exhibició [ITMA 2023](#) que se celebra cada quatre anys a Milà (la propera serà del 8 al 14 de juny de 2023). Aquesta exhibició és la més gran del món d'aquestes característiques, i engloba institucions de **tecnologia tèxtil** i de confecció internacionals.

Aquest informe assenyala que "Itàlia ocupa a nínxol especial al mercat global de moda i roba. L'activitat industrial tèxtil més important es concentra al nord des de Torí a passant per Milà (considerada com a **capital mundial de la moda**) fins a Venècia. Només en aquesta zona s'hi concentra més del 50% de la producció en termes econòmics del país. Un pilar important de l'economia és el producció de productes d'alta qualitat com en la maquinària, tèxtils, dissenys industrials, alimentació i sectors del moble. Aquests productes contribueixen substancialment a les exportacions del país.

L'economia italiana està impulsada principalment pels serveis i fabricació. Petites i mitjanes empreses (pimes), moltes d'elles de propietat familiar: representen el 95% dels italians empreses i produeixen el 66,9% del PIB d'Itàlia. Després de l'enginyeria mecànica, el **tèxtil** i El sector de la moda és el segon més important sector industrial.

L'excel·lència de la moda italiana i la marca de país es deu en gran part a una sèrie de Factors intangibles i no mesurables: creativitat, talent, tradició del bon gust, i el recerca de la bellesa - característiques que defineixen la Segell "*Made in Italy*", que és sinònim de elegància atemporal i estil impecable.

El conjunt de la indústria tèxtil a Itàlia va ser d'uns 56.000 milions d'euros el 2019 durant el període **previ a la pandèmia** (font: *Sistema Moda Italia - SMI*). Segons SMI, el 2021 el sector tèxtil i de la confecció va fer una forta recuperació de les exportacions, creixent un 18% a arribar als 32.400 milions d'euros.

Segons *The Italian Textile Industry*, el sector tèxtil i de la moda es manté com **un dels sectors més importants** en l'economia italiana. L' enquesta del 2021 de *Confindustria Moda* (Federació Italiana de Tèxtils, Moda i Accessoris), van ser valents, amb un creixement previst per al 2022. Els sectors que tenen més potencial desenvolupament són els clàssics *Made in Italy* com ara fils, teixits i tèxtils destinats a producció de gamma alta. Fabricants de roba a costos baixos-mitjans tenen, per a alguns, els punts de preu que no es fabriquen ja a Itàlia a causa dels elevats costos. Algunes de les innovacions en aquest sector dignes de mencionar són l'ús de fibres obtingudes de la pell de taronja, ortiga o ginesta, per citar-ne només algunes. Altres projectes destacables són per a la revitalització de materials tradicionals, com ara el lli o el cànem, com així com la recerca de fils i teixits que poden ser utilitzats com a alternatives a les fibres artificials en les estructures de reforç dels materials que es pot utilitzar en l'automoció, la construcció de vaixells i sectors de la construcció.

Hi ha una demanda creixent al mercat de **fils i teixits** amb qualitats com transpirabilitat, impermeabilitat, elasticitat, propietats ignífugues i antiolors. Entre els resultats més interessants n'hi ha els relacionats amb la creació de teixits intel·ligents, capaç d'interaccionar amb el cos humà i el medi ambient.

Segons les previsions de *Confindustria Moda*, el 2022 tot el sector hauria de recuperar-se completament a nivells anteriors a la pandèmia del 2019, i després tornar al creixement el 2023. No obstant això, l'estructura de la indústria tèxtil i de la confecció italiana haurà de fer una profunda transformació en els propers cinc anys – ‘un canvi cultural’ com el defineix *Confindustria Moda*. De fet, la indústria ha d'abordar dues qüestions crucials: l'evolució cap a un sistema de producció que és **més ambientalment sostenible**, i la digitalització de la cadena de subministrament, que ha d'incloure les pimes.

Per tal de conèixer amb més profunditat la transformació del sector tèxtil a Itàlia, recomanem que li doneu una ullada a la publicació “*The Italian Textile Industry*” publicat per ITMA Services, que trobareu disponible en la seva totalitat, fent click al següent [enllaç](#) (disponible en anglès).

Relacions comercials Catalunya-Itàlia:

Pel que fa les relacions comercials entre Itàlia i Catalunya, és important tenir en compte que entre els cinc proveïdors principals d'Itàlia, s'hi troba Espanya amb un 5.2% sobre el total d'importacions al país. Gran part d'aquestes exportacions, es fan des de Catalunya.

També segons els darrers informes d'ACCIÓ, La **inversió d'Itàlia** a Catalunya ha estat de 590,8 milions d'euros en els darrers cinc anys. Va destacar especialment el 2020 amb 181,143 M€ (principalment en fabricació de material i equip elèctric), i el 2017 amb 132,73 M€. La inversió el 2021 va ser de 113,72M€. La inversió d'Itàlia el 2021 representa el 3,8% del total de la inversió rebuda per Catalunya i el 14,3% del total invertit a l'Estat espanyol des d'Itàlia.

En contraposició, la inversió de Catalunya a Itàlia ha estat de 184,3 milions d'euros en els darrers cinc anys. Va ser especialment alta el 2018 (86,7 M€) destinada principalment al comerç. El 2021 va ser de 34,8 M€. El 58,9% de la inversió de Catalunya a Itàlia el 2021 s'ha destinat a la fabricació de productes minerals no metàl·lics, el 34,0% al comerç i el 7,1% a la producció d'energia elèctrica. La inversió de Catalunya a Itàlia el 2021 representa el 2,5% del total de la inversió realitzada per Catalunya i el 15,0% del total invertit des de l'Estat espanyol a Itàlia.

Actualment hi ha fins a unes 466 filials d'empreses catalanes **establertes a Itàlia** de fins a 349 empreses matriu. Algunes de les empreses més grans de Catalunya que han triat Itàlia com ha mercat, han estat les següents: Grífol SA, Vueling Airlines, Puig SL, Punto Fa SI (MANGO), Holaluz SA, Almirall, Audax o Quimidroga SA entre d'altres.

Pel que fa a relacions internacionals entre ambdós territoris, existeix la [Oficina Exterior de Catalunya a Itàlia](#), d'ACCIÓ (situada a Milà, **capital del tèxtil italià**), la Delegació del Govern de Catalunya a Itàlia (a Roma i l'Alguer), l'Agència Catalana de Turisme (a Milà), així com també institucions espanyoles com: l'[ICEX](#), amb oficina a Roma, Turespaña i l'Ambaixada espanyola.

A nivell de relacions bilaterals, TecnoCampus manté un acord de **softlanding** amb el Parc Tecnològic [Kilometro Rosso](#), situat a Bergamo, així com també manté contacte bilateral amb altres institucions a Nord d'Itàlia com l'institut de Tecnologies i Sistemes Industrials Intel·ligents per a la Fabricació Avançada CNR-STIIMA.